

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.420.49.2020.PT.29

**DECYZJA
O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH**

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t), art. 82 i art. 85 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm., zwanej dalej „ustawą oos”) w związku z art. 104 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 04 marca 2020 r., Miasta Stołecznego Warszawy, reprezentowanego przez Pełnomocnika [REDAKTOWANE] w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

ustalam

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji A16 wraz z wentylatorami szlakowymi B16 i B17 oraz infrastrukturą towarzyszącą, na eksploatowanej I linii metra w Warszawie według wariantu I i jednocześnie:

1. Określam:

1.1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedsięwzięcie będzie realizowane w ścisłym centrum miasta w obszarze śródmiejskim o zdefiniowanym już zagospodarowaniu. Na istniejące zagospodarowanie terenu, w rejonie planowanej inwestycji, składają się: ciąg ulicy Gen. W. Andersa z układami chodników, parkingów, torów tramwajowych z ich trakcją zasilającą, oświetlenie uliczne, a pod poziomem terenu uzbrojenie w infrastrukturę techniczną. Obszar projektowanej stacji otoczony jest budynkami mieszkalnymi w zabudowie ciągłej z parterami o funkcjach handlowych i usługowych.

Po obu stronach ulicy Gen. A. Andersa znajduje się zieleń przyuliczna, trawniki i powierzchnie zakrzewione. Generalnie w rejonie przedsięwzięcia występuje zieleń urządzona, stanowiąca zadrzewienia przyuliczne oraz roślinność spontaniczna. W granicach przedsięwzięcia zinwentaryzowano w sumie 165 drzew, 150 egzemplarzy w rejonie stacji i 15 drzew w rejonie wentylatorni B16. Drzewa to głównie monokultura gatunku *Tilia spp* i *Tilia cordata* w ilości około 122 egzemplarzy, 15 dębów i kilka jesionów wyniosłych, jarzębów i drzew owocowych. W trakcie prowadzenia robót budowlanych drzewa przeznaczone do przesadzenia oraz drzewa zlokalizowane w sąsiedztwie inwestycji zostaną zabezpieczone przed uszkodzeniami. Obiekty zaplecza technicznego oraz miejsca magazynowania materiałów budowlanych zlokalizowane zostaną poza powierzchniami zadrzewionymi. Po zakończeniu prac realizacyjnych teren przedsięwzięcia zostanie zagospodarowany zielenią. W otoczeniu stacji A16 po obu stronach ul. Andersa projektowane są nasadzenia drzew

nawiązujących do istniejących szpalerów lip. Drzewa adaptowane w projekcie gospodarki zielenią uzupełnione zostaną nowymi nasadzeniami likwidując ubytki w rzędach drzew. Od strony wschodniej teren przedsięwzięcia przylega bezpośrednio do Ogrodu Krasieńskich, a od strony zachodniej poprzez szeroką, zadrzewioną ul. Anielewicza ma powiązanie z kompleksem cmentarzy powązkowskich. Obszar objęty opracowaniem otoczony jest ze wszystkich stron ruchliwymi ulicami, które stanowią nieprzekraczalną barierę dla zwierząt lądowych.

Brak jest też wód powierzchniowych. Jediną możliwą drogę migracji zwierząt stanowi droga powietrzna. Dlatego też dominującą grupę zwierząt, decydującą o wartości faunistycznej terenu, stanowi awifauna (gołębie miejskie, kawki, wrony, sroki i wróble). Na terenie przedsięwzięcia nie stwierdzono występowania rzadkich chronionych gatunków awifauny, bezkręgowców i ssaków, które wymagałyby podejmowania działań polegających na odłowieniu i przenoszeniu zwierząt.

Inwestycja zlokalizowana jest poza granicami obszarów podlegających ochronie na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, zwanej dalej „uop”). Najbliższe obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 to: obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oddalony o ok. 1 km w kierunku wschodnim od granic inwestycji oraz obszar Las Bielański PLH140041 oddalony o ok. 3,9 km w kierunku północnym. Najbliższy korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadlokalnym (Dolina środkowej Wisły GKPnC-10A), zlokalizowany jest w odległości ok. 1 km w kierunku wschodnim od terenu inwestycji¹.

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 ustanowiony został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, które zostało zastąpione Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25 poz. 133, z późn. zm.). Obszar posiada plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r. poz. 4572, z późn. zm.).

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 to ostoja ptaków wodno-błotnych. Występują tu co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Z uwagi na wysoką liczebność populacji lęgowych przedmiotami ochrony w obszarze są zarówno ptaki zamieszkujące piaszczyste wyspy i ławice (ohar, mewa czarnogłowa, mewa siwa, śmieszka, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, ostrzygojad, sieweczka obrożna, sieweczka rzeczna, brodziec piskliwy), nadrzeczne skarpy (zimorodek, brzegówka), zarośla nadrzeczne (bączek, podróżniczek, dziwonia), łąki i pastwiska (rycyk, krwawodziób, płaskonos) jak i lasy łęgowe (bielik, dzięcioł białoszyi, dzięcioł średni, nurogęś). W przypadku mewy siwej, śmieszki, rybitwy rzecznej, rybitwy białoczelnej, ostrzygojada i sieweczki obrożnej obszar stanowi największą krajową ostoję lęgową tych gatunków o kluczowym znaczeniu dla zachowania ich populacji. Dolina Środkowej Wisły jest ważnym na skalę międzynarodową korytarzem migracyjnym, stanowiącym miejsce żerowania i odpoczynku podczas wędrówek ptaków. Do przedmiotów ochrony należy migrująca populacja bociana czarnego oraz zimująca populacja krzyżówki. W trakcie sezonowej migracji w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje tu m.in. czapla biała oraz czajka i brodziec piskliwy. Jest to ważne zimowisko łabędzia niemego, gągoła, nurogęsi, mewy siwej, śmieszki oraz mewy srebrzystej.

Spośród gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004, najbliższej względem inwestycji zidentyfikowano stanowiska nurogęsi (*Mergus merganser*) – ok. 1,1 km w kierunku północno-wschodnim od projektowanej wentylatorni szlakowej B17 oraz zimorodka (*Alcedo atthis*) – ok. 1,6 km w kierunku północno-wschodnim od projektowanej wentylatorni szlakowej B17.

Dla nurogęsi nie zidentyfikowano zagrożeń istniejących, natomiast dla zimorodka jako zagrożenie istniejące wskazano powódź (procesy naturalne). Jako zagrożenia potencjalne dla ww. przedmiotów ochrony wskazano natomiast: regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt

¹ <http://mapa.korytarze.pl/>

rzecznych (nurogęś, zimorodek), tamy i ochrona przeciwpowodziowa w śródlądowych systemach wodnych (nurogęś, zimorodek), mosty, wiadukty (nurogęś, zimorodek), pirsy, przystanie turystyczne lub mola (nurogęś, zimorodek), turystyka piesza, jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych (zimorodek), zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie (zimorodek), wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek (zimorodek), gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia (zimorodek), napowietrzne linie elektryczne i telefoniczne (nurogęś), wycinka lasu (nurogęś), polowanie (nurogęś), chirurgia drzewna, ścinanie na potrzeby bezpieczeństwa i usuwanie drzew przydrożnych (nurogęś).

Mając powyższe na uwadze, w procedurze dotyczącej zmiany planu zadań ochronnych zdefiniowano cele ochrony, obejmujące:

- a) utrzymanie populacji nurogęsi na poziomie minimum 85 par lęgowych oraz utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych gatunku (utrzymanie występowania dziuplastych drzew), o powierzchni 17000 ha,
- b) utrzymanie populacji lęgowej zimorodka na poziomie minimum 30 par lęgowych oraz utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych skarp), o powierzchni 6000 ha .

Obszar Las Bielański PLH140041 pokrywający się swym zasięgiem z rezerwatem przyrody „Las Bielański” posiada plan ochrony rezerwatu ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 22 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Las Bielański (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 8575) uwzględniający zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las Bielański PLH140041.

Las Bielański zlokalizowany jest w granicach m.st. Warszawy w Dzielnicy Bielany i stanowi pozostałość po dawnej Puszczy Mazowieckiej. Zajmuje fragment czterech terasów lewobrzeżnej skarpy wiślanej. W skład jego szaty roślinnej wchodzi zróżnicowane zbiorowiska leśne: od grądów po łągi. Jest to obszar bardzo dobrze poznany zarówno pod względem florystycznym i fitocenologicznym, jak i faunistycznym. Ze względu na wyjątkowe walory przyrodnicze objęty jest ochroną rezerwatową. Jego wartość przyrodnicza i znaczenie jest nadal bardzo wysoka, mimo degradacji środowiska abiotycznego oraz synantropizacji i zubożenia różnorodności biocenozy. Na wartość tę składają się szczególnie: znaczna powierzchnia zalesiona ze zróżnicowanym wiekowo i gatunkowo drzewostanem, bogactwo fauny i flory nadal zachowujące znaczny stopień naturalności i obecność wielu gatunków unikalnych w skali miasta i regionu (m.in. kozioróg dębosz i pachnica dębowa). Las jest też jednym z najważniejszych ogniw w systemie rezerwarów bioróżnorodności i korytarzy ekologicznych Warszawy. Bogata przyroda Lasu czyni go cennym (w skali dzielnicy i miasta) terenem cichej rekreacji. Ma on także ważne znaczenie klimatyczne, naukowe, dydaktyczne oraz krajobrazowe. Las Bielański należy do najcenniejszych składników dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego Warszawy, stanowiąc historyczne ogniwo łączące wyjściowy krajobraz puszczański ze współczesnym - wielkomiejskim. Ta unikalna w skali europejskiej enklawa naturalnej przyrody zachowana w zurbanizowanym otoczeniu powinna być traktowana tak, jak zabytki najwyższej klasy.

Przedmiotami ochrony zlokalizowanymi najbliższej przedmiotowej inwestycji tj. na terenie obszaru są 1088 koziorog dębosz (*Cerambyx cerdo Linnaeus*) oraz 1084 pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*).

Do podstawowych zidentyfikowanych zagrożeń przedmiotów ochrony obszaru 1088 kozioroga dębosza oraz 1084 pachnicy dębowej, należy zaliczyć:

- a) występowanie zwartej i wysokiego podszytu zacieniającego pnie grubych dębów, doprowadzające do zaniku bazy pokarmowej i miejsc rozwoju kozioroga dębosza i pachnicy dębowej;
- b) brak naturalnych odnowień dębowych, mogącego w przyszłości zapewnić bazę pokarmową i miejsce rozwoju kozioroga dębosza i pachnicy dębowej;
- c) obniżenie poziomu wód gruntowych oraz zły stan jakościowy wód powierzchniowych i podziemnych doprowadzający do zamierania starych dębów;

- d) rozprzestrzenianie się gatunków obcych w rezerwacie, w szczególności czeremchy amerykańskiej, klona jesionolistnego i dębu czerwonego, powodujących zmianę w składzie gatunkowym siedlisk, ustępowanie gatunków charakterystycznych, zmianę struktury przestrzennej siedlisk;
- e) ruch konny doprowadzający do zagęszczenia i erozji gleby co w konsekwencji może zmniejszyć zdolność infiltracyjną wód opadowych. Zmiany w strukturze chemicznej gleb i wód oraz w składzie gatunków roślin, wywołane przez odchody końskie zawierające dużo azotu, fosforu, metali ciężkich i nierodzących dla środowiska leśnego nasion gatunków roślin;
- f) budowa i rozbudowa infrastruktury technicznej wynikająca z antropopresji terenów otaczających rezerwat;
- g) zasolenie wód i gleby w związku ze stosowaniem w okresie zimowym chlorku sodu do utrzymania ulicy Dewajtis i chodnika zlokalizowanego wzdłuż tej ulicy;
- h) zanieczyszczenie świetlne emitowane przez oświetlenie uliczne.

Wg najnowszych badań (2019 r.), pomimo odnalezienia na całym obszarze Natura 2000 210 drzew zasiedlonych przez kozioroga, w tym 86 drzew współcześnie zasiedlonych z czynnymi żerowiskami, stan ochrony populacji i siedliska gatunku oceniony został jako zły (U2). Z tego względu ustalonymi celami działań ochronnych dla kozioroga dębosza, jest utrzymanie obecnie obserwowanej liczby postaci dojrzałych w ciągu sezonu wegetacyjnego na poziomie pomiędzy 5 – 10 os./10ha (stan niezadowolający – U1). Utrzymanie co najmniej 6 drzewa zasiedlonego na hektarze (stan zły - U2). Utrzymanie obecnej liczby poniżej 5 drzew z czynnym żerowiskiem na jednym drzewie (stan zły - U2). Utrzymanie obecnej liczby nieprzekraczającej 20 senilnych dębów na 10 ha powierzchni (stan zły - U2). Utrzymanie zwarcia umiarkowanego lub pełnego (stan zły - U2). Zmniejszenie zwarcia podszytu i podrostuwokół pni grubych drzew od strony południowej, południowo-wschodniej i południowo zachodniej, utrzymanie udziału podszytu i podrostu na poziomie powyżej 25 % powierzchni (stan zły - U2). Utrzymanie obecnie obserwowanego stopnia zasiedlenia powyżej 25 % drzew z widocznymi uszkodzeniami (stan zły - U2).

Stan ochrony populacji pachnicy dębowej oceniono jako właściwy (FV), natomiast stan zachowania siedliska gatunku jako niezadowolający (U1). Z tego względu celami działań ochronnych dla pachnicy dębowej jest: utrzymanie występowania żywych osobników dorosłych lub innych stadiów rozwojowych, lub też martwych osobników dorosłych, co do których zachodzi pewność, że były żywe w bieżącym sezonie badań (stan właściwy – FV). Utrzymanie zasiedlenia drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 15 % (stan właściwy – FV). Utrzymanie zasiedlenia dostępnych do kontroli drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 40 % (stan właściwy – FV). Utrzymanie co najmniej 1 drzewa zasiedlonego na hektarze poprzez (stan niezadowolający – U1). Utrzymanie ogólnej liczby drzew dziuplastych wśród wszystkich drzew na poziomie co najmniej 20 % (stan właściwy – FV). Zwiększenie do co najmniej 2 drzew dziuplastych na hektarze (stan zły - U2). Utrzymanie udziału drzew grubych wśród drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 5 % (stan właściwy – FV). Zwiększenie do co najmniej 1 grubego dziuplastego drzewa na hektarze (stan zły – U2). Zachowanie korytarzy migracyjnych, w szczególności w formie otuliny rezerwatu, łączących obszar z lasami położonymi w jego otoczeniu (stan właściwy – FV).

Biorąc pod uwagę charakterystykę omawianego przedsięwzięcia, jego zakres oraz lokalizację, a także posiadane dane przyrodnicze (dokumentacje planów zadań ochronnych) oraz wiedzę i doświadczenie pracowników, przeanalizowano rzeczywisty i potencjalny wpływ przedsięwzięcia na przedmioty ochrony i cele ochrony ww. obszarów Natura 2000, w stopniu umożliwiającym określenie, czy możliwe jest wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania jego realizacji na osiągnięcie ustalonych założeń. W omawianym przypadku, m.in. z uwagi na odległość inwestycji od obszarów, nie nastąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym na przedmioty ochrony. Przedsięwzięcie pozostaje bez wpływu na realizację celów ochrony i działań ochronnych (brak działań ochronnych na terenie realizacji zamierzenia i jego oddziaływania). Realizacja inwestycji nie spowoduje również sytuacji eskalacji zdefiniowanych planami zadań ochronnych zagrożeń.

Ze względu na skalę, charakter i lokalizację zamierzenia należy stwierdzić, że nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oraz obszaru Las Bielański PLH140041.

Przedsięwzięcie nie ingeruje w siedliska naturalne czy półnaturalne mogące stanowić chronione siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków objętych dyrektywami – ptasią i siedliskową. Z tego względu, inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, ich integralność, ustalone cele działań ochronnych oraz nie zagrozi realizacji tych działań, a tym samym nie wpłynie na spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Inwestycja nie wpłynie również negatywnie na siedliska łąkowe (nie znajdują się na terenie inwestycji, ani w jej sąsiedztwie) oraz nie przyczyni się do zmniejszenia różnorodności biologicznej terenu. Dodatkowo przyjmuje się, że zdefiniowane w toku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko działania minimalizujące, zagwarantują prowadzenie prac z najwyższą dbałością o środowisko przyrodnicze oraz uwzględnienie m.in. przepisów z zakresu obszarów chronionych i ochrony gatunkowej.

Charakterystyka przedmiotowego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.

1.2. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania tego przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, zgodnie z którymi:

- 1.2.1. zaplecze inwestycji, park maszynowy oraz miejsce składowania materiałów budowlanych zlokalizować na terenie utwardzonym i uszczelnionym w sposób zabezpieczający środowisko przed przenikaniem zanieczyszczeń do gruntu i wód gruntowych;
- 1.2.2. zaplecze inwestycji oraz drogi techniczne zorganizować w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z terenu i minimalne przekształcenie jego powierzchni, a po zakończeniu prac teren przywrócić do pierwotnego stanu;
- 1.2.3. zaplecze budowy wyposażać w materiały sorpcyjne umożliwiające szybkie usunięcie ewentualnych wycieków paliw;
- 1.2.4. w sytuacjach awaryjnych, takich jak np. wyciek paliwa, należy podjąć natychmiastowe działania w celu usunięcia awarii oraz usunięcia zanieczyszczonego gruntu; zanieczyszczony grunt należy przekazać podmiotom uprawnionym do jego transportu i rekultywacji lub unieszkodliwiania;
- 1.2.5. wszelkie prace związane z tankowaniem, konserwacją i naprawami użytkowanego sprzętu budowlanego i pojazdów wykonywać w przeznaczonych do tego specjalistycznych punktach; w przypadku konieczności tankowania pojazdów i maszyn na terenie placu budowy, wyznaczyć miejsce przewidziane na ten cel;
- 1.2.6. należy stosować sprawny technicznie sprzęt i urządzenia;
- 1.2.7. odpady należy magazynować w sposób selektywny, a następnie sukcesywnie przekazywać do odbioru podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami;
- 1.2.8. wykopy budowlane należy realizować bez konieczności trwałego obniżenia poziomu wód gruntowych;
- 1.2.9. odwodnienie budowlane należy prowadzić z wykorzystaniem igłofiltrów lub studni;
- 1.2.10. wody z odwodnienia budowlanego odprowadzać do kanalizacji po oczyszczeniu z zawiesiny na warunkach ustalonych z gestorem sieci;
- 1.2.11. budowę stacji A16 realizować z zastosowaniem technologii umożliwiającej utrzymanie przejezdności eksploatacyjnej na jednym torze;

- 1.2.12. stację A16 wykonać w konstrukcji żelbetowej monolitycznej w obudowie zewnętrznych ścian szczelinowych o grubości min. 80cm; ściany szczelinowe zagłębić do warstwy iłów plioceńskich;
- 1.2.13. wentylatornie szlakowe B16 i B17 wykonać w postaci wbudowanego między tunelami trzonu o żelbetowej konstrukcji tunelu realizowanego w wykopie otwartym;
- 1.2.14. wentylatornie realizować w wykopie otwartym w obudowie ścian wykopu ściankami stalowymi (ścianki Larssena);
- 1.2.15. wodę przeznaczoną do zaopatrzenia przedsięwzięcia wykorzystywać w sposób racjonalny z zastosowaniem nowoczesnych rozwiązań technicznych zapewniających oszczędne korzystanie z zasobów środowiska;
- 1.2.16. na etapie realizacji i eksploatacji do stacji metra A16 wodę dostarczać z istniejącego przewodu wodociągowego w ul. Andersa;
- 1.2.17. wentylatornie szlakowe B16 i B17 zasilać w wodę z sąsiednich stacji metra za pośrednictwem wodociągów tranzytowych;
- 1.2.18. ścieki socjalno-bytowe z placu budowy zbierać w sanitariatach mobilnych, a następnie przy wykorzystaniu taboru asenizacyjnego wywozić do oczyszczalni ścieków;
- 1.2.19. ścieki z osadnika przejazdowego po podczyszczeniu z zawiesiny ogólnej oraz substancji ropopochodnych odprowadzać do miejskiej ścieki kanalizacji ogólnospławnej na warunkach ustalonych z gestorem sieci;
- 1.2.20. w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych z ciągów jezdnych i parkingów po etapie realizacji przywrócić układ sprzed budowy stacji A16;
- 1.2.21. w celu wyeliminowania napływu wód opadowych i roztopowych do obiektów podziemnych na wejściach/wyjściach z metra zastosować zadaszenia oraz kontrspadki;
- 1.2.22. obiekty budowlane nie mogą prowadzić do zalewania terenów przyległych oraz zmieniać stanu wody na gruncie, w szczególności kierunku i natężenia spływu wód opadowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 1.2.23. ścieki przemysłowe oraz socjalno-bytowe za pomocą projektowanych pompowni stacyjnych P-1, P-2, P-3, P-4 i P-5 odprowadzać do miejskiej sieci ogólnospławnej - istniejących kanałów DN 0,30m;
- 1.2.24. ścieki przemysłowe kierowane do zbiornika pompowni P-1 o pojemności 100m³, podczyszczać z zawiesiny ogólnej oraz substancji ropopochodnych;
- 1.2.25. wody opadowe i roztopowe pochodzące z odwodnienia podszybi podczyszczać z zawiesiny oraz substancji ropopochodnych;
- 1.2.26. pompownie lokalne (P-2 - P-5) o wydajności 5l/s każda wyposażyć w zbiorniki o pojemności czynnej 18,60m³ (P-2) oraz 14,60 m³ (P-3, P-4 i P-5);
- 1.2.27. w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia prowadzić monitoring wód podziemnych;
- 1.2.28. zaplecze budowy należy zorganizować na terenie utwardzonym, zabezpieczonym warstwą słabo przepuszczalną ograniczającą przedostawanie się do gruntów ropy i smarów. W przypadku wycieku olejów z maszyn budowlanych i taboru samochodowego substancje te powinny być zebrane i wywiezione natychmiast przez jednostki serwisujące maszyny budowlane;
- 1.2.29. tankowanie maszyn budowlanych oraz naprawę sprzętu należy prowadzić poza terenem budowy, sprzęt wymagający awaryjnych napraw należy zastępować nowym;
- 1.2.30. w celu ograniczenia nadmiernego pylenia drogi dojazdowe i teren budowy należy systematycznie zraszać wodą;

- 1.2.31. mieszanki betonowe i mieszanki bitumiczne należy dostarczać na plac budowy przy pomocy specjalistycznych pojazdów. Ewentualne niezbędne cięcie elementów betonowych na placu budowy należy wykonywać metodą „na mokro”;
- 1.2.32. w rejonie wjazdu i wyjazdu na teren budowy należy usytuować myjkę kół samochodowych;
- 1.2.33. w trakcie realizacji inwestycji należy przestrzegać zasadę wyłączania silników w czasie przerw w pracy;
- 1.2.34. należy ograniczyć czasu budowy poszczególnych etapów poprzez odpowiednie zaplanowanie prac budowlanych, w tym operacji z użyciem ciężkiego sprzętu;
- 1.2.35. przed przystąpieniem do budowy należy wykonać badania drgań na otaczającą zabudowę (badanie tła). Należy również prowadzić monitoring drgań na otaczającą zabudowę podczas wykonywania obudowy wykopów, robót ziemnych i konstrukcyjnych oraz robót rozbiórkowych, za pomocą trójwymiarowych akcelerometrów umieszczanych na poziomie parterów i najwyższej kondygnacji budynków;
- 1.2.36. wszystkie prace budowlane wymagające użycia ciężkich maszyn i urządzeń, w szczególności: spycharek, koparek, ładowarek, dźwigów, samochodów ciężarowych, należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej w godzinach 6.00-22.00, w okresie od poniedziałku do soboty z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 1.2.37. prace budowlane należy wykonywać przy wykorzystaniu sprawnego technicznie i nowoczesnego sprzętu budowlanego o parametrach akustycznych nie gorszych niż:
 - spycharka o mocy akustycznej LWA_{eq} 105dB,
 - koparka o mocy akustycznej LWA_{eq} 103dB,
 - ładowarka o mocy akustycznej LWA_{eq} 104dB,
 - dźwig o mocy akustycznej LWA_{eq} 101dB;
- 1.2.38. przy realizacji robót ziemnych przy budowie stacji A16 należy prowadzić prace przy użyciu jednocześnie maksymalnie: 2 spycharek, 2 koparek, 1 ładowarki i 1 dźwigu pomocniczego;
- 1.2.39. przy realizacji każdej z wentylatorni szlakowych należy prowadzić prace przy użyciu jednocześnie maksymalnie: 1 spycharki, 1 koparki, 1 ładowarki i jednego dźwigu pomocniczego;
- 1.2.40. na etapie budowy należy zastosować zabezpieczenia akustyczne tj:
 - a) w rejonie stacji A16 ekran akustyczny o wysokości 3,5m biegnący po wschodniej stronie placu budowy, na wysokości skweru M. Edelmana – lokalizacja zgodna z rysunkiem nr 13. „Wariant I (podstawowy). Stacja A16. Emisja hałasu do środowiska w okresie budowy, pora dzienna” - str. 126 „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji A16 wraz z wentylatorami szlakowymi B16 i B17 oraz infrastrukturą towarzyszącą na eksploatowanej I linii metra w Warszawie” – trzecia edycja z marca 2023r. oraz rysunkiem nr 17 Wariant I (podstawowy) Stacja A16. Emisja hałasu do środowiska w okresie budowy, pora dzienna. Z zastosowaniem ekranów” - str. 136 „Raportu(...)”
 - b) w rejonie wentylatorni B16:
 - w wariantcie I podstawowym: dwa ekrany akustyczne o wysokości 3,0m biegnące po obu stronach placu budowy - lokalizacja zgodna z rysunkiem nr 14. „Wariant I (podstawowy). Wentylatornia B16. Emisja hałasu do środowiska w okresie budowy, pora dzienna” na str. 127 „Raportu (...)” oraz rysunkiem nr 18 „Wariant I (podstawowy). Wentylatornia B16. Emisja hałasu do środowiska w okresie budowy, pora dzienna” – na str. 137 „Raportu (...)”
- 1.2.41. ekrany o których mowa w pkt. 13 powinny mieć parametry nie gorsze niż przyjęto w obliczeniach w zakresie emisji hałasu, tj. skuteczność redukcji poziomu hałasu ok. 3 – 4 dB dla ekranu w rejonie stacji A16 oraz 7 - 8 dB dla ekranu w rejonie wentylatorni B16, klasa właściwości dźwiękochłonnych A2 wg normy *PN EN 1793-1* oraz wskaźnik $DLR \geq 20$ dB

mieszczący się w klasie izolacyjności akustycznej od dźwięków powietrznych B2 wg normy *PN EN 1793-2*;

- 1.2.42. w trakcie budowy należy prowadzić okresowo monitoring hałasu oraz na bieżąco informować mieszkańców budynków zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie placu budowy o zamierzonym przebiegu hałaśliwych prac oraz o przewidywanym czasie występowania zwiększonej uciążliwości akustycznej;
- 1.2.43. jakość wód z odwodnień realizowanych w trakcie budowy odprowadzanych do kanalizacji miejskiej powinna odpowiadać warunkom określonym w obowiązujących przepisach dotyczących odprowadzania wód i ścieków do kanalizacji miejskiej. Proces ewentualnego podczyszczania wód z odwodnień nie może być źródłem ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko;
- 1.2.44. należy opracować program gospodarki odpadami powstającymi w trakcie budowy uwzględniający ich selektywną zbiórkę, zapewniając odpowiedni dla rodzaju i charakteru odpadów sposób i miejsce ich gromadzenia, w tym przewidzieć miejsce zwaliki mas ziemi pochodzącej z wykopów. Ponadto należy przeprowadzić badanie jakości ziemi w celu określenia możliwości jej zagospodarowania, w tym ponownego wykorzystania;
- 1.2.45. w fazie eksploatacji należy zapewnić możliwość selektywnej zbiórki powstałych odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych. Miejsca do gromadzenia odpadów powinny być ustalone w projekcie budowlanym;
- 1.2.46. podczas normalnej eksploatacji wentylatorni należy zapewnić nieprzekroczenie, przy kratkach lub żaluzjach wewnątrz czepnio-wyrzutni, następujących poziomów hałasu:
 - dla wentylatorni stacyjnej A16 – 60 dB dla pory dnia i pory nocy,
 - dla wentylatorni szlakowej B16 – 70 dB dla pory dnia i pory nocy;
 - dla wentylatorni szlakowej B17 – 75 dB dla pory dnia i pory nocy;
- 1.2.47. w trakcie eksploatacji przedmiotowego odcinka I linii metra należy zadbać o właściwy stan techniczny szyn i kół jezdnych pociągów. Stacje należy wyposażyć w system monitorowania drgań zintegrowany z przejeżdżającym pociągiem metra umożliwiający wycofanie składu do szlifowania kół w przypadku wzrostu oddziaływań dynamicznych. Ponadto należy przeprowadzać okresowe kontrole torów, w przypadku stwierdzenia nierówności szyn skutkujących wzrostem poziomu oddziaływań dynamicznych należy przeprowadzić reprofilację;
- 1.2.48. na etapie projektu budowlanego w przypadku wprowadzenia rozwiązań mogących mieć niekorzystny wpływ na klimat akustyczny i powietrze atmosferyczne należy poprawność przyjętych rozwiązań projektowych potwierdzić stosownymi analizami, o których mowa w § 20 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (tekst jednolity Dz. U. z 2022r. poz. 1679);
- 1.2.49. teren inwestycji utrzymywać w należyтым porządku, w dni słoneczne i wietrzne w celu ograniczania wtórnego pylenia zraszać wodą plac budowy;
- 1.2.50. przykrywać plandekami skrzynie ładunkowe samochodów transportujących sypkie materiały;
- 1.2.51. osłaniać przed działaniem wiatru składowiska materiałów zawierających drobne frakcje pyłowe;
- 1.2.52. ograniczać prędkość jazdy pojazdów w rejonie budowy, wyłączać silniki pojazdów w czasie postoju;
- 1.2.53. prace ziemne poprzedzić usunięciem z podłoża (na obszarze planowanych prac ziemnych) warstwy humusu (gleby); magazynować humus w wyznaczonym miejscu, w sposób który zabezpieczy go przed zanieczyszczeniem; po zakończeniu robót budowlanych humus

- wykorzystać w miarę możliwości (tylko gdy nie będzie zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi) na terenie ww. przedsięwzięcia; ewentualny nadmiar przekazać uprawnionym odbiorcom;
- 1.2.54. powstające na etapie realizacji przedsięwzięcia odpady inne niż niebezpieczne magazynować selektywnie w wyznaczonym miejscu o utwardzonej powierzchni, w sposób który zabezpieczający odpady przed pyleniem, rozwiewaniem oraz w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo – wodnego przed zanieczyszczeniem; powstałe odpady poddawać odzyskowi lub unieszkodliwieniu przez uprawnione podmioty; lub bezpośrednio, bez magazynowania, odpady przekazywać uprawnionym odbiorcom do odzysku lub unieszkodliwienia;
 - 1.2.55. odpady niebezpieczne powstające na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia magazynować w zamkniętych, szczelnych i oznakowanych pojemnikach/kontenerach (lub innych urządzeniach przeznaczonych do magazynowania odpadów niebezpiecznych), odpornych na działanie składników umieszczanych w nich odpadów, zlokalizowanych w wyznaczonym, ogrodzonym, zadaszonym, o utwardzonym podłożu miejscu, zabezpieczonym przed wpływem warunków atmosferycznych; lub bezpośrednio, bez magazynowania, odpady przekazywać uprawnionym odbiorcom do odzysku lub unieszkodliwienia; miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych należy oznaczyć i zabezpieczyć przed wstępem osób nieupoważnionych i zwierząt;
 - 1.2.56. teren przedsięwzięcia na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia wyposażać w środki do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych; w przypadku ich awaryjnego wycieku zanieczyszczenia niezwłocznie usunąć; ze zużytymi środkami do neutralizacji rozlanych substancji ropopochodnych postępować jak z odpadem niebezpiecznym;
 - 1.2.57. odpady inne niż niebezpieczne powstałe na etapie eksploatacji inwestycji magazynować selektywnie w pojemnikach lub kontenerach (lub innych urządzeniach przeznaczonych do magazynowania odpadów) usytuowanych w wyznaczonym miejscu, o utwardzonej powierzchni; w przypadku braku możliwości magazynowania odpadów wielkogabarytowych w ww. urządzeniach magazynować je na utwardzonej i uszczelnionej powierzchni pod zadaszaniem (np. w pomieszczeniu); odpady przekazywać uprawnionym podmiotom do zagospodarowania;
 - 1.2.58. regularnie usuwać nagromadzone w urządzeniach podczyszczających ścieki zanieczyszczenia przez uprawnione podmioty;
 - 1.2.59. na etapie realizacji prace budowlane na terenach w sąsiedztwie chronionej akustycznie zabudowy prowadzić w porze dziennej w godzinach od 8.00 do 18.00;
 - 1.2.60. na etapie realizacji zorganizować pracę w sposób zapewniający, aby urządzenia emitujące hałas o dużym natężeniu nie pracowały jednocześnie;
 - 1.2.61. na etapie realizacji zastosować nowoczesny, odpowiednio wyciszony sprzęt sprawny technicznie o najmniejszej uciążliwości pod względem akustycznym oraz zastosować najmniej uciążliwe technologie prowadzenia prac budowlanych, w tym ograniczyć stosowanie metod udarowego wbijania pali;
 - 1.2.62. na etapie eksploatacji po obu stronach wentylatorów, tj. po stronie czerpni i peronu, zastosować tłumiki akustyczne, a ściany i stropy kanałów, komór i szachtów wyłożyć wykładziną dźwiękochłonną;
 - 1.2.63. na etapie eksploatacji inne lokalne urządzenia wentylacyjne wyposażać w odpowiednie środki ochrony akustycznej (np. tłumiki akustyczne);
 - 1.2.64. bezpośrednio przed podjęciem prac związanych z realizacją inwestycji, w tym w szczególności związanych z wycinką drzew należy dokonać kontroli terenu pod

kątem występowania gatunków objętych ochroną i ich siedlisk oraz analizy przepisów z zakresu ochrony gatunkowej. Analiza winna być prowadzona również w kontekście możliwości uzyskania decyzji zezwalającej na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do ww. formy ochrony przyrody;

- 1.2.65. przed rozpoczęciem robót oraz w ich trakcie należy kontrolować teren budowy pod kątem obecności zwierząt i umożliwić im ucieczkę lub przenieść je poza teren budowy w bezpieczne dla nich miejsce. Przeniesienie gatunków należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę i doświadczenie z zakresu teriologii i herpetologii z zastosowaniem przepisów odrębnych;
- 1.2.66. wszelkie „pułapki” (np. głębokie wykopy) starannie zabezpieczyć przed wpadaniem i uwięzieniem w nich drobnych zwierząt. Termin, lokalizację i sposób wykonania zabezpieczeń doprecyzuje nadzór przyrodniczy specjalisty posiadającego wiedzę i doświadczenie z zakresu teriologii i herpetologii;
- 1.2.67. przed zasypaniem wykopów przy udziale nadzoru przyrodniczego sprawdzić dno pod kątem obecności w nich zwierząt, a w przypadku stwierdzenia ewakuować je poza teren budowy, z zastosowaniem przepisów odrębnych;
- 1.2.68. wycinkę drzew wykonać w okresie od 15 września do końca lutego lub poza tym okresem pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę i doświadczenie z zakresu ornitologii, teriologii i entomologii;
- 1.2.69. na etapie budowy, w przypadku konieczności zastosowania ekranów akustycznych, należy zastosować pełne ekrany bądź zabezpieczyć przezroczyste elementy poprzez zastosowanie oznaczeń zmniejszających prawdopodobieństwo kolizji ptaków np. umieszczenie białych lub czarnych pionowych pasów na zewnętrznej stronie ekranów, umieszczanie znaczników w postaci kropek całkowicie pokrywających powierzchnię szyby, stosowanie pionowych linii złożonych z kropek. Przy udziale nadzoru przyrodniczego należy dokonać wyboru optymalnej metody sposobu zabezpieczenia ekranów dźwiękoszczelnych;
- 1.2.70. korony, pnie oraz korzenie drzew przewidzianych do zachowania należy zabezpieczyć zgodnie ze sztuką ogrodniczą, według wskazań i przy udziale nadzoru przyrodniczego specjalisty posiadającego wiedzę i doświadczenie z zakresu dendrologii. Zakazuje się składowania urobku, kruszyw, materiałów budowlanych i odpadów w zasięgu koron ww. drzew;
- 1.2.71. zaplecze budowy (park maszynowy, bazy i miejsca składowania odpadów/materiałów) należy zorganizować na terenie utwardzonym zabezpieczonym przed ewentualnymi wyciekami płynów eksploatacyjnych lub substancji ropopochodnych z maszyn lub pojazdów budowlanych. Zaplecze wyposażać w sorbenty;
- 1.2.72. zdjętą urodzajną warstwę gleby zdeponować w pryzmach, zabezpieczyć przed przesuszeniem w czasie składowania i wykorzystać do rekultywacji terenu inwestycji po zakończeniu jej realizacji;
- 1.2.73. na placu budowy stosować oświetlenie dające tzw. „ciepłe” widmo świetlne, np. lampy sodowe lub LED. Lampy powinny bezwarunkowo posiadać szczelne obudowy;
- 1.2.74. przy realizacji nasadzeń zastępczych na terenie inwestycji należy stosować gatunki rodzime. Do obsiania terenu w granicach inwestycji wykorzystać rodzime nektarodajne gatunki roślin dostosowane do lokalnych warunków, kwitnące w różnych etapach sezonu wegetacyjnego;
- 1.2.75. miejsce parkowania sprzętu oraz zaplecze budowy zorganizować na terenie zabezpieczonym przed dostawianiem się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo – wodnego;
- 1.2.76. na etapie realizacji inwestycji należy zapewnić pracownikom pomieszczenia sanitarne i socjalne.
- 1.2.77. wody opadowe i roztopowe z terenu placu budowy oraz wody odpompowywane z wykopów budowlanych należy odprowadzać do miejskiej sieci kanalizacyjnej po uprzednim

podczyszczeniu;
1.2.78. wody opadowe i roztopowe z terenu otaczającego stacje należy odprowadzać do miejskiej sieci kanalizacyjnej;

1.3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś:

- 1.3.1. zaprojektować i wskazać miejsca wprowadzenia ścieków i wód powstających na etapie eksploatacji przedsięwzięcia do miejskiej kanalizacji ogólnospławnej; wskazać miejsca lokalizacji urządzeń podczyszczających;
- 1.3.2. zaprojektować i wykonać 10 piezometrów do monitoringu wód podziemnych;
- 1.3.3. należy zaprojektować system ujmowania i odprowadzania wód opadowych, zabezpieczający metro przed zalewaniem w przypadku wystąpienia opadów nawalnych;
- 1.3.4. należy zaprojektować system monitoringu poziomu wód gruntowych.

2. Stwierdzam konieczność wykonania badań monitoringowych:

2.1. Należy prowadzić stały monitoring poziomu wód podziemnych w trakcie prowadzenia prac budowlanych.

3. Nadaję decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

Uzasadnienie

W dniu 04 marca 2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął wniosek Miasta Stołecznego Warszawy, reprezentowanego przez pełnomocnika – Pana ██████████ o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Uzupełnienie ww. wniosku wpłynęło w dniu 12 stycznia 2021 r.

W dniu 03 grudnia 2020 r. do Regionalnego Dyrektora wpłynęło postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt II OW 126/20, z której wynika, że planowane przedsięwzięcie jest inwestycją w zakresie linii kolejowych, o których stanowi art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t) ustawy ooś, co oznacza, że właściwym w tej sprawie jest Regionalny Dyrektor.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć wymienianych w § 3 ust. 1 pkt 62, § 3 ust. 1 pkt 63 i § 3 ust. 1 pkt 81 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.).

W toku prowadzonego postępowania Regionalny Dyrektor uzyskał opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Warszawie (zwanego dalej „PPIS”) z dnia 15 marca 2021 r., znak: ZNS.7121.1.17.2021.3.IM stwierdzającą potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania ww. przedsięwzięcia na środowisko. PPIS pismem z dnia 04 października 2021 r., znak ZNS.7121.1.17.2021.4.IM, podtrzymał stanowisko wyrażone w opinii, znak: ZNS.7121.1.17.2021.3.IM, z dnia 15 marca 2021 r.

W dniu 13 października 2021 r. Regionalny Dyrektor uzyskał opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwanego dalej „Dyrektora ZZ w Warszawie”) z dnia 08 października 2021 r., znak: WA.ZZŚ.6.435.31.2021.AK.2, stwierdzającą konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia oraz

określającą zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (zwanego dalej „raportem ooś”).

Po przeprowadzeniu wnikliwej analizy dostarczonych wraz z wnioskiem materiałów, uwzględniając łącznie uwarunkowania przedstawione w art. 63 ust. 1 ustawy ooś oraz biorąc pod uwagę opinie PPIS oraz Dyrektora ZZ w Warszawie, Regionalny Dyrektor w dniu 3 grudnia 2021 r. wydał postanowienie, znak: WOOS-II.420.49.2020.PT.11, którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz ustalił zakres niezbędnego do wykonania raportu ooś na zgodny z zapisami art. 66 ustawy ooś, a także określił elementy wymagające szczegółowej analizy.

W dniu 13 grudnia 2021 r. przy piśmie z dnia 10 grudnia 2021 r., znak: IRRK1/11/4.222.53.17.2021.IRE-00846-I, wnioskodawca przedłożył raport ooś. Uzupełnienia raportu ooś wpłynęły w dniach: 26 kwietnia 2022 r., 03 listopada 2022 r., 12 stycznia 2023 r., 09 marca 2023 r., 31 marca 2023 r., 13 kwietnia 2023 r. oraz 17 kwietnia 2023 r.

Regionalny Dyrektor w dniu 06 kwietnia 2023 r. uzyskał opinie PPIS z dnia 06 kwietnia 2023 r., znak: ZNS.7123.8.2022.3.IM pozytywnie opiniującą ww. przedsięwzięcie i określającą warunki dla jego realizacji, które w całości przeniesiono do sentencji niniejszej decyzji i uwzględniono w pkt 1.2.28.–1.2.48. W dniu 16 maja 2023 r. PPIS, pismem znak: ZNS.7123.8.2022.4.IM podtrzymał stanowisko wydane w dniu 06 kwietnia 2023 r. pismem znak: ZNS.7123.8.2022.3.IM.

Regionalny Dyrektor w dniu 26 kwietnia 2023 r. otrzymał Postanowienie Dyrektora ZZ w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2023 r. znak: WA.ZZŚ.6.4360.10.2022.AR/MSP.4, którym uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Warunki zawarte w postanowieniu zostały uwzględnione w pkt 1.2.1 – 1.2.27 sentencji niniejszej decyzji. W ww. postanowieniu zostały nałożone wymagania uwzględnione w pkt 1.3.1 – 1.3.2 sentencji niniejszej decyzji.

W raporcie ooś przeanalizowano warianty realizacji przedsięwzięcia:

– wariant I (wariant rekomendowany przez inwestora) – polegający na budowie trzech obiektów tj. stacji i dwóch wentylatorni z towarzyszącą. rozbudowę i przebudowę infrastruktury i urządzeń powiązanych. W koncepcji architektoniczno-urbanistycznej stacja została usytuowana w liniach rozgraniczających ul. Andersa. Stację zaprojektowano jako dwukondygnacyjną z dwoma rzędami słupów. Wysokość hali peronowej wynosi 3,5 m, zaś kondygnacji górnej, przeznaczonej na antresolę oraz pomieszczenia technologiczne, 3,0 m. Wyjścia ze stacji na obu głowicach zlokalizowano po stronie wschodniej i zachodniej na chodnikach. Korpus stacji będzie zawierał peron pasażerski, hale odpraw i pomieszczenia technologiczne. Długość korpusu stacji to około 180 m. Długość peronu minimum 120 m, szerokość peronu ok. 10.1 m. Zaprojektowano jednokondygnacyjne przejścia podziemne połączone z korpusem stacji oraz wyjściami z metra, mieszczącymi schody stałe i ruchome oraz naziemne części szybów windowych. Oprócz stacji projektuje się dwie wentylatornie szlakowe B16 i B17, zlokalizowane pomiędzy istniejącymi stacjami, a projektowaną stacją A16. Dla potrzeb stacji A16 zaadaptowana zostanie również istniejąca wentylatornia szlakowa obsługująca obecnie tunele szlakowe od stacji A15 do stacji A17.

Wentylatornię B16 usytuowano po wschodniej stronie ul. gen. W. Andersa na wysokości Ogrodu Krasieńskich. Trzon czerpni-wyrzutni znajdować się będzie w pasie terenu zielonego przed jednym z wejść do Ogrodu. Wentylatornia zostanie nadbudowana na istniejącym szybie demontażowym tarcz, co znacznie skróci czas realizacji obiektu, jak również ograniczy oddziaływanie budowy na środowisko.

Wentylatornię B17 usytuowano częściowo pod ulicą gen. W. Andersa (w rejonie budynku Intraco). Trzon czerpni - wyrzutni znajdować się będzie w pasie terenu zielonego, po wschodniej stronie ulicy

Andersa. Istniejąca wentylatornia, adaptowana na potrzeby stacji, znajduje się po wschodniej stronie ul. gen. W. Andersa, na Skwerze Marka Edelmana.

Szacunkowa powierzchnia przedsięwzięcia:

- Łączna powierzchnia zabudowy około 36 266 m²
- Powierzchnia użytkowa łącznie około 5 200 m²
w tym:
 - peron pasażerski,
 - hala odpraw pasażerskich,
 - pomieszczenia technologiczne,
 - przejścia podziemne.
- Powierzchnia całkowita naziemna około 530 m²

– wariant II – W wariantcie alternatywnym zmianie ulegnie lokalizacja wentylatorni B16. Nie będzie wykorzystywany istniejący obiekt szybu demontażowego, tylko w pobliżu projektowany jest niezależny obiekt wentylatorni, z trzonem czerpniowo-wyrzutni wchodzącym głębiej w stronę Ogrodu Krasińskich.

Proponuje się nadbudowanie na obu tunelach obiektu kubaturowego trzonu wentylatorni. Lokalizacja po północnej stronie istniejącego szybu demontażowego i poza przechodzącym kolektorem kanalizacyjnym. Usytuowanie obiektu prostopadle do istniejących tuneli w kierunku wschodnim z lokalizacją trzonu czerpniowo-wyrzutni na pobliskim trójkątnym trawniku po wschodniej stronie ścieżki.

Szacunkowa powierzchnia przedsięwzięcia

- Łączna powierzchnia zabudowy około 36 266 m²
- Powierzchnia użytkowa łącznie około 4900 m²
w tym:
 - peron pasażerski,
 - hala odpraw pasażerskich,
 - pomieszczenia technologiczne,
 - przejścia podziemne.
- Powierzchnia całkowita naziemna około 500 m²

W wariantcie I (rekomendowanym przez inwestora) projektowane wentylatornie szlakowe B16 i B17 zostały zlokalizowane w środkowych strefach odcinków dwóch szlaków, powstałych przez nadbudowanie stacji A16. Dodatkowo w wentylatorniach wykonstruowano przejścia piesze między tunelami w przypadku pożaru lub awarii w jednym z tuneli.

Wentylatornię B16 usytuowano po wschodniej stronie ul. gen. W. Andersa na wysokości Ogrodu Krasińskich. Trzon czerpniowo-wyrzutni znajdować się będzie w pasie terenu zielonego przed jednym z wejść do Ogrodu. Wentylatornia zostanie nadbudowana na istniejącym szybie demontażowym tarcz, co znacznie skróci czas realizacji obiektu jak również ograniczy oddziaływanie budowy na środowisko.

Stację zaprojektowano o konstrukcji żelbetowej monolitycznej płyty dennej, stropów i podpór wewnętrznych, w obudowie zewnętrznych ścian szczelinowych grubości 80 cm. Długość całkowita korpusu wynosi 180 m. Część istniejącej wentylatorni, która znajdzie się w obszarze korpusu stacji będzie wyburzona, a jej pozostałe elementy konstrukcyjne na styku z konstrukcją stacji zostaną z nią zespolone. Ściany szczelinowe zewnętrzne, z uwagi na minimalizację kolizji z uzbrojeniem, będą zagłębione w bezpośrednim 60 cm dystansie do tuneli. Uzyskana w ten sposób szerokość całkowita korpusu wyniesie 22,30 m, a jego wysokość w nawie środkowej 11,70 m. Biorąc pod uwagę specyfikę realizacyjną stacji, jej etapową budowę z utrzymaniem ruchu pociągów na jednym torze, przyjęto

dwustupowy układ konstrukcyjny, który jednocześnie zmniejsza grubości konstrukcyjne stropów zewnętrznego i pośredniego. Schemat statyczny stacji metra projektuje się jako trójnawową, dwukondygnacyjną ramę prostokątną zamkniętą z kondygnacją podperonową w nawie środkowej. Rozpiętości (osiowe) naw na długości hali peronowej na obu kondygnacjach wynoszą 8.0 – 4.50 – 8.0 m. Ściany szczelinowe zagłębione poniżej płyty dennej będą osadzone w warstwie iltów.

W obu głowicach projektuje się po wschodniej i zachodniej stronie wyjścia stacyjne o konstrukcji żelbetowej monolitycznej. Trzony wind oraz klatek schodowych usytuowanych pod chodnikami projektuje się o konstrukcji żelbetowej monolitycznej ścian, płyty dennej i stropów, w obudowie tymczasowej (traconej) stalowych ścianek profilowych (grodziec).

Podczas realizacji ścian szczelinowych w sąsiedztwie tunelu będzie wyłączony ruch metra z pasażerami dla zachowania ich bezpieczeństwa. Tunel metra będzie monitorowany w zakresie odkształceń obudowy i naprężeń w tubingach.

Analiza sposobu wentylacji bytowej i oddymiania w czasie pożaru wykazała potrzebę zaprojektowania nowych wentylatorni na tych szlakach. Obecna wentylatornia na szlaku B16/B17 będzie pracować jako stacyjna. Lokalizację nowych wentylatorni pokazano na planach sytuacyjnych (Załącznik 2 i 3). Projektuje się dwie wentylatornie szlakowe B16 i B17, zlokalizowane pomiędzy istniejącymi stacjami, a projektowaną stacją A16. Dla potrzeb stacji A16 adaptowana zostanie również istniejąca wentylatornia szlakowa obsługująca obecnie tunele szlakowe od stacji A15 do stacji A17.

Powyższe warunki, wymagania i zalecenia znajdują racjonalne uzasadnienie wynikające z przepisów prawa oraz ogólnie przyjętych zasad zachowania ładu społecznego, zgodnie z którymi wystosowane środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia można umotywić w przedstawiony poniżej sposób.

W celu ograniczenia oddziaływania na etapie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia na powietrze atmosferyczne nałożono na Inwestora warunki wskazane w pkt 1.2.49 – 1.2.52 sentencji niniejszej decyzji.

W celu uniknięcia lub ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko w otoczeniu przedmiotowej inwestycji - związanego z powstającymi na etapie realizacji i eksploatacji odpadami - Inwestor winien racjonalnie prowadzić gospodarkę odpadami, poprzez wypełnienie warunków wskazanych w pkt 1.2.53 – 1.2.58 sentencji niniejszej decyzji.

Najbardziej hałaśliwy będzie etap początkowy obejmujący intensywne prace ziemne prowadzone w otwartym wykopie. Hałas panujący w okresie budowy będzie się charakteryzował dużą zmiennością w czasie i w przestrzeni w zależności od położenia przemieszczającego się frontu robót i usytuowania poszczególnych maszyn. W celu ochrony przed hałasem wskazano szereg warunków, w tym konieczność umiejscowienia ekranów akustycznych.

W okresie eksploatacji hala peronowa i tunele projektowanego fragmentu metra będą się znajdowały pod ziemią, hałas kolejowy związany z podziemnym ruchem pociągów nie będzie miał wpływu na warunki akustyczne w środowisku zewnętrznym. Potencjalnym źródłem hałasu emitowanego do środowiska może być wentylacja podstawowa metra. Po obu stronach wentylatorów, tj. po stronie czerpni i peronu, zostaną zastosowane tłumiki akustyczne, a ściany i stropy kanałów, komór i szachtów będą wyłożone wykładziną dźwiękochłonną. Lokalne instalacje i urządzenia wentylacyjne, np. związane z wentylacją pomieszczeń obsługi metra, pomieszczeń sanitarnych, usługowych, itp., będą wyposażone w tłumiki akustyczne i inne konieczne zabezpieczenia przed hałasem.

W związku z powyższym został nałożony warunek pkt 1.2.59 – 1.2.63 sentencji niniejszej decyzji.

W ramach przedmiotowej inwestycji, zaplanowano wycinkę drzew i krzewów, które mogą stanowić siedlisko występowania gatunków podlegających ochronie. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 2380), w stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną, obowiązuje szereg zakazów. Regionalny Dyrektor lub Generalny Dyrektor Ochrony

Środowiska mogą wydać decyzję zezwalającą na czynności podlegające zakazom, w trybie i na zasadach określonych ww. ustawą. Regionalny dyrektor ochrony środowiska między innymi może zezwolić na obszarze swojego działania na odstępstwa od zakazów: niszczenia siedlisk lub ostoi, będących obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania gatunków zwierząt podlegających ochronie oraz niszczenia gniazd w stosunku do gatunków ptaków objętych częściową i ścisłą ochroną.

Podkreślenia wymaga fakt, iż zezwolenie na czynności podlegające zakazom w stosunku do zwierząt gatunków objętych ochroną może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli czynności te nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków zwierząt oraz w przypadku zaistnienia jednej z przesłanek wskazanych w art. 56 ust. 4 pkt 1-7 uoop, tj.:

- a) leży w interesie ochrony dziko występujących gatunków roślin, zwierząt, grzybów lub ochrony siedlisk przyrodniczych lub
- b) wynika z konieczności ograniczenia poważnych szkód w odniesieniu do upraw rolnych, inwentarza żywego, lasów, rybostanu, wody lub innych rodzajów mienia, lub
- c) leży w interesie zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego, lub
- d) jest niezbędne w realizacji badań naukowych, działań edukacyjnych lub celów związanych z odbudową populacji, reintrodukcją gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, albo do celów działań reprodukcyjnych, w tym do sztucznego rozmnażania roślin, lub
- e) umożliwia, w ściśle kontrolowanych warunkach, selektywnie i w ograniczonym stopniu, zbiór, pozyskiwanie lub przetrzymywanie okazów roślin lub grzybów oraz chwytanie, pozyskiwanie lub przetrzymywanie okazów zwierząt gatunków objętych ochroną w liczbie określonej przez wydającego zezwolenie, lub
- f) w przypadku **gatunków objętych ochroną ścisłą, gatunków ptaków** oraz **gatunków wymienionych w załączniku IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory** - wynika z koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska, lub
- g) w przypadku **gatunków innych niż wymienione w pkt 6** - wynika ze słusznego interesu strony lub koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogów o charakterze społecznym lub gospodarczym lub wymogów związanych z korzystnymi skutkami o podstawowym znaczeniu dla środowiska.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że przywołane wyżej przepisy są szczególnie rygorystyczne wobec gatunków objętych ochroną ścisłą, **gatunków ptaków** oraz gatunków wymienionych w załączniku IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Tu zastosowanie mają jedynie przesłanki indywidualne określone w art. 56 ust. 4 pkt 1-6 uoop (punkty 1-6 wskazano powyżej). Co istotne, przesłanka indywidualna wskazana w art. 56 ust. 4 pkt 6 uoop, w odniesieniu do **gatunków ptaków** dotyczy jedynie wydania zezwolenia na niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania (art. 56 ust. 4a uoop). W przypadku wydania zezwolenia na czynności niszczenia, **usuwania gniazd bądź schronień ptaków** objętych ochroną gatunkową, zastosowanie mają **jedynie przesłanki indywidualne określone w art. 56 ust. 4 pkt 1-5 uoop** (punkty 1-5 wskazano powyżej).

Wnikliwa analiza możliwości realizacji planowanych działań w kontekście przepisów dotyczących ochrony gatunkowej i możliwości uzyskania derogacji leży w gestii Inwestora. Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 131 pkt 14 ww. ustawy, kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom narusza zakazy w stosunku do roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową podlega karze aresztu lub grzywny.

W związku z powyższym został nałożony warunek pkt 1.2.64 sentencji niniejszej decyzji.

Warunki 1.2.65.-1.2.69. sentencji niniejszej decyzji, ograniczają ryzyko nieumyślnego zabijania zwierząt podczas wykonywania prac budowlanych. W celu ograniczenia śmiertelności zwierząt mogących występować na terenie inwestycji, nakazano stworzenie zwierzętom dogodnych warunków do ucieczki z terenu robót, a w razie konieczności ich przeniesienie poza zasięg oddziaływania inwestycji.

Mając na uwadze potrzebę ograniczenia wpływu przedsięwzięcia na zieleni znajdującą się w strefie oddziaływania inwestycji, wprowadzono warunek pkt 1.2.70 sentencji niniejszej decyzji w zakresie postępowania z drzewami. Warunek ma na celu minimalizację negatywnego wpływu inwestycji na pozostającą zieleni, co w dalszej perspektywie pozwoli także na jej utrzymanie we właściwym stanie zdrowotnym.

Powierzchnia ziemi, siedlisko życia wielu organizmów, może zostać zanieczyszczona płynami eksploatacyjnymi, w tym substancjami ropopochodnymi wyciekającymi z maszyn i urządzeń budowlanych. Tego typu sytuacje należy eliminować poprzez odpowiednią organizację zaplecza budowy oraz jego zaopatrzenie w odpowiednie ilości sorbentów. W związku z powyższym został nałożony warunek pkt 1.2.71 sentencji niniejszej decyzji.

Został nałożony warunek pkt 1.2.72 sentencji niniejszej decyzji aby humus jako najcenniejsza warstwa profilu glebowego podlega ochronie i jako taka powinna być zabezpieczona na czas realizacji inwestycji i wykorzystana do zagospodarowania otoczenia inwestycji.

Warunek pkt 1.2.73 sentencji niniejszej decyzji ma na celu ograniczenie przywabiania owadów nocnych i ograniczenie ich śmiertelności w wyniku bezpośredniego kontaktu z rozżarzoną żarówką.

Warunek pkt 1.2.74 sentencji niniejszej decyzji dotyczący odpowiedniego doboru roślinności do nasadzeń wpłynie pozytywnie na zachowanie różnorodności biologicznej obszaru.

W celu minimalizacji oddziaływania inwestycji na środowisko i zapewnienia prowadzenia właściwej gospodarki wodno-ściekowej, w pkt 1.2.75 – 1.2.78 sentencji niniejszej decyzji wskazano odpowiednie warunki dotyczące prac realizacyjnych i eksploatacji przedsięwzięcia. Ponadto wskazano w pkt 1.3.3 – 1.3.4 sentencji niniejszej decyzji wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1. ponadto w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji, stwierdzono konieczność wykonania badań monitoringowych

Przeprowadzona w raporcie o oddziaływaniu na środowisko analiza oddziaływań oraz proponowanych rozwiązań technicznych wykazała, iż przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie stanowiło ponadnormatywnej uciążliwości dla ludzi i nadmiernego obciążenia dla środowiska.

Zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Stosownie do art. 49 Kpa oraz art. 74 ust. 3 ustawy ooś strony były zawiadomione o czynnościach organu prowadzącego postępowanie poprzez obwieszczenia. Obwieszczenia umieszczane były na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Dzielnicy Śródmieście m.st. Warszawy, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie. Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy ooś dane o wniosku o wydanie decyzji i o decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o środowisku i jego ochronie.

W związku z art. 30 ustawy ooś organ zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadzana była ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie art. 33 ust. 1 ww. ustawy organ prowadzący postępowanie podał do publicznej wiadomości informacje o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organem właściwym do wydania opinii, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania, oraz organie właściwym do rozpatrzenia ewentualnych uwag i wniosków. Ww. informacje umieszczone były na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Gminy Mszczonów, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie.

W dniu 18 maja 2023 r. Regionalny Dyrektor obwieszczeniem, znak: WOOS-II.420.49.2020.PT.27, wyznaczył termin udziału społeczeństwa od 22 maja 2023 r. do 20 czerwca 2023 r. W przewidzianym do tego terminie do organu nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Poza ogłoszonymi przez organ terminami udziału społeczeństwa wyznaczono również siedmiodniowy dla stron postępowania termin dający możliwość zapoznania się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W trakcie jego trwania do organu nie zostały złożone żadne uwagi ani wnioski.

W dniu 7 lipca 2023 r. do tutejszego organu wpłynął wniosek, o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zgodnie z art. 108 § 1 Kpa. inwestor uzasadnił swoją prośbę w następujący sposób.

W związku z ważnym interesem społecznym istnieje konieczność nadania decyzji kończącej postępowanie przed organem I instancji rygoru natychmiastowej wykonalności tak by Wnioskodawca mógł od dnia otrzymania decyzji wywodzić z niej skutki prawne oraz powoływać się na nią przed innymi organami administracji publicznej.

Za realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia przemawiają następujące przesłanki:

1. Realizacja prac przedprojektowych oraz projektu budowlanego dla przedsięwzięcia polegającego na *Budowie stacji A I6 wraz z wentylatorniami szlakowymi B I6 i BI 7 oraz infrastrukturą towarzyszącą, na eksploatowanej I linii metra w Warszawie* jest dofinansowana w ramach projektu pn. *Analiza możliwości rozwoju zintegrowanego transportu w Warszawie w oparciu o metro i multimodalne węzły przesiadkowe* - projekt nr 2019-P L-TM-0215-S, który jest współfinansowany ze środków instrumentu „Łącząc Europę” - CEF.

Mając na uwadze fakt, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest pierwszą decyzją administracyjną uzyskiwaną w toku realizacji inwestycji, a jej uzyskanie bezpośrednio wpływa na terminy uzyskania pozostałych decyzji inwestycyjnych, w tym: decyzji lokalizacyjnej (decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej), a także decyzji o pozwoleniu na budowę, możliwość wywodzenia skutków prawnych z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach od dnia jej wydania, jest kluczowa dla możliwości osiągnięcia celów i dotrzymania terminów wynikających z Projektu pn. *„Analiza możliwości rozwoju zintegrowanego transportu w Warszawie w oparciu o metro i multimodalne węzły przesiadkowe”, nr 2019-PL-TM-0215-S.*

W dniu 9 lipca 2009 Rada m.st. Warszawy uchwałą nr LVIII/1749/2009 przyjęła *„Strategię Zrównoważonego Rozwoju Systemu Transportowego Warszawy do 2015 roku i na lata kolejne, w tym Zrównoważony Plan Rozwoju Transportu Publicznego Warszawy”* wraz z Raportem z konsultacji społecznych. Celem generalnym polityki transportowej m.st. Warszawy jest usprawnienie i rozwój systemu transportowego, podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Warszawy, wzrost poziomu życia mieszkańców, jak również ochrona i poprawa stanu środowiska. Cel ten ma być osiągnięty m.in. poprzez:

- poprawę standardów przepustowości transportu zbiorowego,

- skrócenie czasu podróży,
- zapewnienie dostępności komunikacji publicznej,
- zapewnienie sprawności funkcjonowania transportu w dobie rozwoju demograficznego i przestrzennego,
- integrację poszczególnych elementów transportu zbiorowego.

Spełnienie generalnego celu polityki transportowej będzie możliwe do osiągnięcia m.in. poprzez realizację inwestycji polegającej na rozbudowie I linii metra w Warszawie, w tym, budowie stacji A 16 wraz z wentylatorami szlakowymi B16 i B17 oraz infrastrukturą towarzyszącą.

Stacja metra A16 „Muranów”, planowana pod ul. Andersa, na północ od skrzyżowania z ul. Anielewicza, wpłynie na poprawę dostępności rejonu pomiędzy ul. Inflancką, a Nowolipki i pomiędzy ul. Karmelicką, a Nowym Miastem. Stacja umożliwi obsługę okolicznych mieszkańców, osób uczących się i pracujących w tym rejonie, jak również osób chętnych do skorzystania z licznych atrakcji tej części Warszawy (tereny o charakterze parkowym, sportowym, historycznym).

Jest to rejon atrakcyjny turystycznie, o bogatej historii. Ułatwienie dostępu do niego poprzez sprawną i szybką komunikację przyczyni się do dalszego zwiększenia zainteresowania tą częścią Warszawy.

Najważniejszymi celami bezpośrednimi „Budowy stacji A 16 wraz z wentylatorami szlakowymi B16 i B17 oraz infrastrukturą towarzyszącą, na eksploatowanej I linii metra w Warszawie” są:

- realizacja zamierzenia spełniającego założenia, a także możliwość wykorzystania środków unijnych ze środków instrumentu „Łącząc Europę” - CEF,
- budowa środka transportu przyjaznego środowisku, stanowiącego alternatywę dla układu naziemnego,
- kontynuacja rozwoju systemu metra zgodna z celami polityki transportowej m. st. Warszawy,
- unowocześnienie systemu transportowego poprzez jego modernizację i rozwój, celem zapewnienia wysokiej jakości oraz efektywności, poprzez ograniczenie czasu i kosztów operacyjnych podróży,
- dostosowanie systemu transportowego do dynamicznych przekształceń przestrzennych i demograficznych,
- utrzymanie komunikacji zbiorowej dla pasażerów, w tym osób z niepełnosprawnością,
- ograniczenie społecznych kosztów w systemie transportowym miasta,
- ograniczenie negatywnego oddziaływania systemu komunikacyjnego na otoczenie miejskie, głównie dzięki zmniejszeniu niekorzystnych oddziaływań na otoczenie trasy w postaci emisji spalin, hałasu i wibracji generowanych w transporcie indywidualnym, zwiększenie dostępności transportu zbiorowego dla osób starszych, niepełnosprawnych oraz matek z dziećmi w wózkach poprzez zastosowanie nowoczesnej infrastruktury oraz nowoczesnego taboru.

Wszystkie wyżej wymienione cele należy postrzegać jako ważne interesy społeczne wymagające realizacji. Istotnym i nie dającym się zastąpić w inny sposób (ze względu na ograniczoną przepustowość dróg oraz brak miejsca do budowy dodatkowych ciągów szyn tramwajowych) środkiem realizacji tych interesów jest rozbudowa istniejącej I linii metra.

Zgodnie z art. 108 §1 Kpa decyzja, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Biorąc powyższe pod uwagę, po przeanalizowaniu przedstawionych argumentów wskazujących na

ważny interes społeczny i ważny interes strony, organ uznał wnioski za zasadny i nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 3 sentencji decyzji). Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność decyzji.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej, strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Załączniki:

- Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy ooś

Otrzymują:

1. Miasto Stołeczne Warszawa, za pośrednictwem Pełnomocnika Pana [REDACTED], Biuro Projektów Metroprojekt Sp. z o.o., ul. Kosmatki 8, 03-984 Warszawa.
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.
3. Aa.

Do wiadomości:

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Warszawie
ul. J. Kochanowskiego 21
01-864 Warszawa;
- Dyrektor Zarządu Zlewni w Warszawie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
ul. Elektronowa 2
03-219 Warszawa.

Warszawa, dnia 31 lipca 2023 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W WARSZAWIE

WOOS-II.420.49.2020.PT.29

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.)

Przedsięwzięcie będzie realizowane w ścisłym centrum miasta w obszarze śródmiejskim o zdefiniowanym już zagospodarowaniu. Na istniejące zagospodarowanie terenu, w rejonie planowanej inwestycji, składają się: ciąg ulicy Gen. W. Andersa z układami chodników, parkingów, torów tramwajowych z ich trakcją zasilającą, oświetlenie uliczne, a pod poziomem terenu uzbrojenie w infrastrukturę techniczną. Obszar projektowanej stacji otoczony jest budynkami mieszkalnymi w zabudowie ciągłej z parterami o funkcjach handlowych i usługowych.

Po obu stronach ulicy Gen. A. Andersa znajduje się zieleń przyuliczna, trawniki i powierzchnie zakrzewione. Generalnie w rejonie przedsięwzięcia występuje zieleń urządzona, stanowiąca zadrzewienia przyuliczne oraz roślinność spontaniczna. W granicach przedsięwzięcia zinwentaryzowano w sumie 165 drzew, 150 egzemplarzy w rejonie stacji i 15 drzew w rejonie wentylatorni B16. Drzewa to głównie monokultura gatunku *Tilia spp* i *Tilia cordata* w ilości około 122 egzemplarzy, 15 dębów i kilka jesionów wyniosłych, jarzębów i drzew owocowych. W trakcie prowadzenia robót budowlanych drzewa przeznaczone do przesadzenia oraz drzewa zlokalizowane w sąsiedztwie inwestycji zostaną zabezpieczone przed uszkodzeniami. Obiekty zaplecza technicznego oraz miejsca magazynowania materiałów budowlanych zlokalizowane zostaną poza powierzchniami zadrzewionymi. Po zakończeniu prac realizacyjnych teren przedsięwzięcia zostanie zagospodarowany zielenią. W otoczeniu stacji A16 po obu stronach ul. Andersa projektowane są nasadzenia drzew nawiązujących do istniejących szpalerów lip. Drzewa adaptowane w projekcie gospodarki zielenią uzupełnione zostaną nowymi nasadzeniami likwidując ubytki w rzędach drzew. Od strony wschodniej teren przedsięwzięcia przylega bezpośrednio do Ogrodu Krasińskich, a od strony zachodniej poprzez szeroką, zadrzewioną ul. Anielewicza ma powiązanie z kompleksem cmentarzy powązkowskich. Obszar objęty opracowaniem otoczony jest ze wszystkich stron ruchliwymi ulicami, które stanowią nieprzekraczalną barierę dla zwierząt lądowych.

Brak jest też wód powierzchniowych. Jediną możliwą drogę migracji zwierząt stanowi droga powietrzna. Dlatego też dominującą grupę zwierząt, decydującą o wartości faunistycznej terenu, stanowi awifauna (gołębie miejskie, kawki, wrony, sroki i wróble). Na terenie przedsięwzięcia nie stwierdzono występowania rzadkich chronionych gatunków awifauny, bezkręgowców i ssaków, które wymagałyby podejmowania działań polegających na odłowieniu i przenoszeniu zwierząt.

Inwestycja zlokalizowana jest poza granicami obszarów podlegających ochronie na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, zwanej dalej „uop”). Najbliższe obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 to: obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oddalony o ok. 1 km w kierunku wschodnim od granic inwestycji oraz obszar Las Bielański PLH140041 oddalony o ok. 3,9 km w kierunku północnym. Najbliższy korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadlokalnym (Dolina Środkowej Wisły GKPnC-10A), zlokalizowany jest w odległości ok. 1 km w kierunku wschodnim od terenu inwestycji¹.

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 ustanowiony został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, które

¹ <http://mapa.korytarze.pl/>

zostało zastąpione Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25 poz. 133, z późn. zm.). Obszar posiada plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r. poz. 4572, z późn. zm.).

Obszar Dolina Środkowej Wisły PLB140004 to ostoja ptaków wodno-błotnych. Występują tu co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Z uwagi na wysoką liczebność populacji lęgowych przedmiotami ochrony w obszarze są zarówno ptaki zamieszkujące piaszczyste wyspy i ławice (ohar, mewa czarnogłowa, mewa siwa, śmieszka, rybitwa rzeczna, rybitwa białoczelna, ostrzygojad, sieweczka obrożna, sieweczka rzeczna, brodziec piskliwy), nadrzeczne skarpy (zimirodek, brzegówka), zarośla nadrzeczne (bączek, podróżniczek, dziwonia), łąki i pastwiska (rycyk, krwawodziób, płaskonos) jak i lasy łęgowe (bielik, dzięcioł białoszyi, dzięcioł średni, nurogęś). W przypadku mewy siwej, śmieszki, rybitwy rzecznej, rybitwy białoczelnej, ostrzygojada i sieweczki obrożnej obszar stanowi największą krajową ostoję lęgową tych gatunków o kluczowym znaczeniu dla zachowania ich populacji. Dolina Środkowej Wisły jest ważnym na skalę międzynarodową korytarzem migracyjnym, stanowiącym miejsce żerowania i odpoczynku podczas wędrówek ptaków. Do przedmiotów ochrony należy migrująca populacja bociana czarnego oraz zimująca populacja krzyżówki. W trakcie sezonowej migracji w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występuje tu m.in. czapla biała oraz czajka i brodziec piskliwy. Jest to ważne zimowisko łabędzia niemego, gągoła, nurogesi, mewy siwej, śmieszki oraz mewy srebrzystej.

Spośród gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004, najbliższej względem inwestycji zidentyfikowano stanowiska nurogesi (*Mergus merganser*) – ok. 1,1 km w kierunku północno-wschodnim od projektowanej wentylatorni szlakowej B17 oraz zimirodka (*Alcedo atthis*) – ok. 1,6 km w kierunku północno-wschodnim od projektowanej wentylatorni szlakowej B17.

Dla nurogesi nie zidentyfikowano zagrożeń istniejących, natomiast dla zimirodka jako zagrożenie istniejące wskazano powódź (procesy naturalne). Jako zagrożenia potencjalne dla ww. przedmiotów ochrony wskazano natomiast: regulowanie (prostowanie) koryt rzecznych i zmiana przebiegu koryt rzecznych (nurogęś, zimirodek), tamy i ochrona przeciwpowodziowa w śródlądowych systemach wodnych (nurogęś, zimirodek), mosty, wiadukty (nurogęś, zimirodek), pirsy, przystanie turystyczne lub mola (nurogęś, zimirodek), turystyka piesza, jazda konna i jazda na pojazdach niezmotoryzowanych (zimirodek), zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie (zimirodek), wypełnianie rowów, tam, stawów, sadzawek, bagien lub torfianek (zimirodek), gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia (zimirodek), napowietrzne linie elektryczne i telefoniczne (nurogęś), wycinka lasu (nurogęś), polowanie (nurogęś), chirurgia drzewna, ścinanie na potrzeby bezpieczeństwa i usuwanie drzew przydrożnych (nurogęś).

Mając powyższe na uwadze, w procedurze dotyczącej zmiany planu zadań ochronnych zdefiniowano cele ochrony, obejmujące:

- a) utrzymanie populacji nurogesi na poziomie minimum 85 par lęgowych oraz utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych gatunku (utrzymanie występowania dziuplastych drzew), o powierzchni 17000 ha,
- b) utrzymanie populacji lęgowej zimirodka na poziomie minimum 30 par lęgowych oraz utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych skarp), o powierzchni 6000 ha .

Obszar Las Bielański PLH140041 pokrywający się swym zasięgiem z rezerwatem przyrody „Las Bielański” posiada plan ochrony rezerwatu ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 22 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Las Bielański (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 8575) uwzględniający zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Las Bielański PLH140041.

Las Bielański zlokalizowany jest w granicach m.st. Warszawy w Dzielnicy Bielany i stanowi pozostałość po dawnej Puszczy Mazowieckiej. Zajmuje fragment czterech terasów lewobrzeżnej

skarpy wiślanej. W skład jego szaty roślinnej wchodzi różnicowane zbiorowiska leśne: od grądów po łągi. Jest to obszar bardzo dobrze poznany zarówno pod względem florystycznym i fitocenologicznym, jak i faunistycznym. Ze względu na wyjątkowe walory przyrodnicze objęty jest ochroną rezerwatową. Jego wartość przyrodnicza i znaczenie jest nadal bardzo wysoka, mimo degradacji środowiska abiotycznego oraz synantropizacji i zubożenia różnorodności biocenozy. Na wartość tę składają się szczególnie: znaczna powierzchnia zalesiona ze zróżnicowanym wiekowo i gatunkowo drzewostanem, bogactwo fauny i flory nadal zachowujące znaczny stopień naturalności i obecność wielu gatunków unikalnych w skali miasta i regionu (m.in. kozioróg dębosz i pachnica dębowa). Las jest też jednym z najważniejszych ogniw w systemie rezerwuarów bioróżnorodności i korytarzy ekologicznych Warszawy. Bogata przyroda Lasu czyni go cennym (w skali dzielnicy i miasta) terenem cichej rekreacji. Ma on także ważne znaczenie klimatyczne, naukowe, dydaktyczne oraz krajobrazowe. Las Bielański należy do najcenniejszych składników dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego Warszawy, stanowiąc historyczne ogniwo łączące wyjściowy krajobraz puszczański ze współczesnym - wielkowiejskim. Ta unikalna w skali europejskiej enklawa naturalnej przyrody zachowana w zurbanizowanym otoczeniu powinna być traktowana tak, jak zabytki najwyższej klasy.

Przedmiotami ochrony zlokalizowanymi najbliżej przedmiotowej inwestycji tj. na terenie obszaru są 1088 kozioróg dębosz (*Cerambyx cerdo Linnaeus*) oraz 1084 pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*).

Do podstawowych zidentyfikowanych zagrożeń przedmiotów ochrony obszaru 1088 kozioroga dębosza oraz 1084 pachnicy dębowej, należy zaliczyć:

- a) występowanie zwartej i wysokiego podszytu zacieniającego pnie grubych dębów, doprowadzające do zaniku bazy pokarmowej i miejsc rozwoju kozioroga dębosza i pachnicy dębowej;
- b) brak naturalnych odnowień dębowych, mogącego w przyszłości zapewnić bazę pokarmową i miejsce rozwoju kozioroga dębosza i pachnicy dębowej;
- c) obniżenie poziomu wód gruntowych oraz zły stan jakościowy wód powierzchniowych i podziemnych doprowadzający do zamierania starych dębów;
- d) rozprzestrzenianie się gatunków obcych w rezerwacie, w szczególności czeremchy amerykańskiej, klona jesionolistnego i dębu czerwonego, powodujących zmianę w składzie gatunkowym siedlisk, ustępowanie gatunków charakterystycznych, zmianę struktury przestrzennej siedlisk;
- e) ruch konny doprowadzający do zagęszczenia i erozji gleby co w konsekwencji może zmniejszyć zdolność infiltracyjną wód opadowych. Zmiany w strukturze chemicznej gleb i wód oraz w składzie gatunków roślin, wywołane przez odchody końskie zawierające dużo azotu, fosforu, metali ciężkich i nierodzących dla środowiska leśnego nasion gatunków roślin;
- f) budowa i rozbudowa infrastruktury technicznej wynikająca z antropopresji terenów otaczających rezerwat;
- g) zasolenie wód i gleby w związku ze stosowaniem w okresie zimowym chlorku sodu do utrzymania ulicy Dewajtis i chodnika zlokalizowanego wzdłuż tej ulicy;
- h) zanieczyszczenie świetlne emitowane przez oświetlenie uliczne.

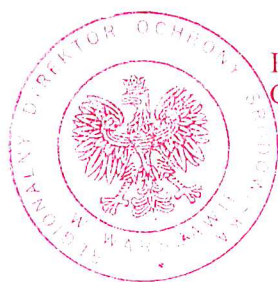
Wg najnowszych badań (2019 r.), pomimo odnalezienia na całym obszarze Natura 2000 210 drzew zasiedlonych przez kozioroga, w tym 86 drzew współcześnie zasiedlonych z czynnymi żerowiskami, stan ochrony populacji i siedliska gatunku oceniony został jako zły (U2). Z tego względu ustalonymi celami działań ochronnych dla kozioroga dębosza, jest utrzymanie obecnie obserwowanej liczby postaci dojrzałych w ciągu sezonu wegetacyjnego na poziomie pomiędzy 5 – 10 os./10ha (stan niezadowolający – U1). Utrzymanie co najmniej 6 drzewa zasiedlonego na hektarze (stan zły - U2). Utrzymanie obecnej liczby poniżej 5 drzew z czynnym żerowiskiem na jednym drzewie (stan zły - U2). Utrzymanie obecnej liczby nieprzekraczającej 20 senilnych dębów na 10 ha powierzchni (stan zły - U2). Utrzymanie zwarcia umiarkowanego lub pełnego (stan zły - U2). Zmniejszenie zwarcia podszytu i podrostuwokół pni grubych drzew od strony południowej, południowo-wschodniej i południowo zachodniej, utrzymanie udziału podszytu i podrostu na poziomie powyżej 25 % powierzchni (stan zły - U2). Utrzymanie obecnie obserwowanego stopnia zasiedlenia powyżej 25 % drzew z widocznymi uszkodzeniami (stan zły - U2).

Stan ochrony populacji pachnicy dębowej oceniono jako właściwy (FV), natomiast stan zachowania siedliska gatunku jako niezadowalający (U1). Z tego względu celami działań ochronnych dla pachnicy dębowej jest: utrzymanie występowania żywych osobników dorosłych lub innych stadiów rozwojowych, lub też martwych osobników dorosłych, co do których zachodzi pewność, że były żywe w bieżącym sezonie badań (stan właściwy – FV). Utrzymanie zasiedlenia drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 15 % (stan właściwy – FV). Utrzymanie zasiedlenia dostępnych do kontroli drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 40 % (stan właściwy – FV). Utrzymanie co najmniej 1 drzewa zasiedlonego na hektarze poprzez (stan niezadowalający – U1). Utrzymanie ogólnej liczby drzew dziuplastych wśród wszystkich drzew na poziomie co najmniej 20 % (stan właściwy – FV). Zwiększenie do co najmniej 2 drzew dziuplastych na hektarze (stan zły - U2). Utrzymanie udziału drzew grubych wśród drzew dziuplastych na poziomie co najmniej 5 % (stan właściwy – FV). Zwiększenie do co najmniej 1 grubego dziuplastego drzewa na hektarze (stan zły – U2). Zachowanie korytarzy migracyjnych, w szczególności w formie otuliny rezerwatu, łączących obszar z lasami położonymi w jego otoczeniu (stan właściwy – FV).

Biorąc pod uwagę charakterystykę omawianego przedsięwzięcia, jego zakres oraz lokalizację, a także posiadane dane przyrodnicze (dokumentacje planów zadań ochronnych) oraz wiedzę i doświadczenie pracowników, przeanalizowano rzeczywisty i potencjalny wpływ przedsięwzięcia na przedmioty ochrony i cele ochrony ww. obszarów Natura 2000, w stopniu umożliwiającym określenie, czy możliwe jest wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania jego realizacji na osiągnięcie ustalonych założeń. W omawianym przypadku, m.in. z uwagi na odległość inwestycji od obszarów, nie nastąpią oddziaływania o charakterze znacząco negatywnym na przedmioty ochrony. Przedsięwzięcie pozostaje bez wpływu na realizację celów ochrony i działań ochronnych (brak działań ochronnych na terenie realizacji zamierzenia i jego oddziaływania). Realizacja inwestycji nie spowoduje również sytuacji eskalacji zdefiniowanych planami zadań ochronnych zagrożeń.

Ze względu na skalę, charakter i lokalizację zamierzenia należy stwierdzić, że nie będzie ono znacząco negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 oraz obszaru Las Bielański PLH140041.

Przedsięwzięcie nie ingeruje w siedliska naturalne czy półnaturalne mogące stanowić chronione siedliska przyrodnicze i siedliska gatunków objętych dyrektywami – ptasią i siedliskową. Z tego względu, inwestycja nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, ich integralność, ustalone cele działań ochronnych oraz nie zagrazi realizacji tych działań, a tym samym nie wpłynie na spójność Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Inwestycja nie wpłynie również negatywnie na siedliska łąkowe (nie znajdują się na terenie inwestycji, ani w jej sąsiedztwie) oraz nie przyczyni się do zmniejszenia różnorodności biologicznej terenu. Dodatkowo przyjmuje się, że zdefiniowane w toku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko działania minimalizujące, zagwarantują prowadzenie prac z najwyższą dbałością o środowisko przyrodnicze oraz uwzględnienie m.in. przepisów z zakresu obszarów chronionych i ochrony gatunkowej.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida